



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Darinou Michorovou ve věci

žalobce: **M. J.,**
t. č. zajištěn v ZZC Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty

proti
žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorát cizinecké policie
na ML Praha-Ruzyně**
sídlem Aviatická 1050/16, 160 08 Praha 6 - Ruzyně

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 9. 2021, čj.: CPR-24019-28/PŘ-2021-930504,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce byl dne 17. 7. 2021 zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) na základě rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, Inspektorátu cizinecké policie na ML Praha - Ruzyně (dále jen „žalovaná“) ze dne 3. 9. 2021, čj.: CPR-24019-28/PŘ-2021-930504, za účelem správního vyhoštění, a to na dobu 90 dnů ode dne omezení svobody. Rozhodnutí nabylo právní moci týž den, tj. 3. 9. 2021.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

- 2. Žalobce v žalobě namítl nepřiměřenost délky zajištění. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (NSS) a Ústavního soudu, z níž částečně citoval (sp. zn. 7 As

17/2012, 7 As 97/2012, 2 Azs 57/2014, 7 As 97/2017, 6 Azs 170/2019, a IV. ÚS 1020/2015), žalobce konkrétně namítl, že zajištění v délce 90 dnů v rozporu s právem podle čl. 5 odst. 4 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) neumožňuje dostatečný soudní přezkum v rozumných intervalech. Žalobce v této souvislosti upozornil též na skutečnost, že NSS podal dne 7. 8. 2019 k Ústavnímu soudu návrh na zrušení § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců pro jeho protiústavnost. Ústavní soud uvedený návrh eviduje pod sp. zn. Pl. ÚS 12/19, a dosud ve věci nerozhodl. Pokud dle uvedené judikatury § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců zamezuje zajištěnému cizinci efektivní soudní přezkum v rozumných intervalech, má dle názoru žalobce správní orgán ukládat zajištění v podstatně kratších intervalech, např. max. 60 dnů, kdy mu nic nebrání v případě potřeby toto zajištění prodloužit. Žalobce má za to, že byl zkrácen na svém právu na soudní přezkum zajištění v rozumných intervalech.

3. Žalobce proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
4. Žalovaná k žalobě ve svém vyjádření ze dne 1. 10. 2021 stručně shrnula okolnosti, které vedly k zajištění žalobce i k následnému zahájení řízení o jeho správním vyhoštění. Je přesvědčena, že byly splněny podmínky podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, resp. čl. 1 odst. 1 nařízení EU č. 604/2013, k zajištění žalobce a současně nebylo účelné, ani možné uložit mírnější opatření podle § 123b téhož zákona. Žalovaná tak dospěla k závěru, že důvěryhodnost žalobce je oslabena a jeho jednání vzbudilo důvodnou obavu, že nelegálním způsobem vstoupí na území ostatních členských států EU, neboť z chování žalobce vyplývá důvodné podezření, že do vlasti, ani do Řecka (odkud přiletěl) nevycestuje. K samotné žalobní námitce porušení práva na periodický přezkum zajištění v rozumných intervalech se konkrétně nevyjádřila.
5. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

6. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále „s. ř. s.“). O žalobě soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců bez nařízení ústního jednání. Žalobce ani žalovaná nařízení jednání nepožadovali a soud neshledal provedení ústního jednání za nezbytné.
7. Soud při posuzování věci vyšel z následující právní úpravy.
8. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců *[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
9. Podle § 124 odst. 3 první věty téhož zákona *[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění.*

10. Podle § 125 odst. 1 první věty zákona o pobytu cizinců *[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.*
11. Podle § 123b zákona o pobytu cizinců *[z]vláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je*
 - a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,*
 - b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“),*
 - c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo*
 - d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.*
12. Podle § 129a odst. 3 téhož zákona o pobytu cizinců *[ž]ádost o propuštění ze zařízení je cizinec oprávněn podat nejdříve po uplynutí 30 dní od nabytí právní moci rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení doby zajištění cizince nebo rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení, nepodal-li žalobu proti takovému rozhodnutí, nebo nejdříve po uplynutí 30 dní od právní moci posledního rozhodnutí o jeho žalobě proti rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby zajištění cizince nebo proti rozhodnutí o nepropuštění ze zařízení.*
13. Podle čl. 5 odst. 4 Úmluvy *[k]aždý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné.*
14. K tomu ze správního spisu soud zjistil následující pro posouzení žalobních námitek relevantní skutečnosti. Žalobce byl dne 1. 9. 2021 kontrolován v neveřejné části mezinárodního letiště Praha-Ruzyně – terminál 2, bezprostředně po přiletu linky A3 866 z Athén hlídkou Inspektorátu cizinecké policie. Žalobce k prokázání své totožnosti předložil cestovní doklad vydaný Bangladéšskou lidovou republikou, na jméno A. A., narozen [...], státní příslušnost Bangladéšská lidová republika. Jiné doklady nepředložil, a takový doklad ani nebyl nalezen při následné prohlídce osoby a zavazadel žalobce. Protože kontrolou předloženého cestovního dokladu vznikla pochybnost o pravosti totožnosti žalobce, resp. podezření, že se nejedná o oprávněného držitele cestovního dokladu, byl cestovní doklad předložen k odbornému posouzení. Z odborného vyjádření ze dne 1. 9. 2021 vyplynulo, že předložený cestovní doklad je pravý a nebyly v něm provedeny žádné neoprávněné změny či zásahy. Osoba předkládající tento doklad není jeho oprávněným držitelem; rozdíly v porovnání této osoby a osoby vyfoceně na předloženém dokladu jsou patrné zejména ve tvaru uší a rozdílném postavení uší a očí, k čemuž byla jako důkaz přiložena též srovnávací fotodokumentace.
15. Dále ze správního spisu vyplynulo, že rozhodnutím ze dne 3. 9. 2021, čj. CPR-24019-26/PŘ-2021-930504, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 1, 3 a 4 zákona o pobytu cizinců, a to v délce 3 let.

16. Z provedeného výsledku žalobce za účasti tlumočnice do jazyka bengálského v rámci řízení o správním vyhoštění dne 2. 9. 2021, čj. CPR-24019-17/PŘ-2021-930504, vyplynulo, že žalobce prohlásil svou skutečnou totožnost, tj. že se jmenuje M. J., a narodil se [...], státní příslušnost Bangladéšská lidová republika. Žalobce dále uvedl, že z vlasti vycestoval v roce 2013 do Íránu na základě svého pravého cestovního dokladu, který tam později ztratil. V Teheránu pracoval asi 5,5 let jako dělník ve fabrice. Poté odcestoval asi na 3 měsíce do Turecka (Istanbul), kde nepracoval. Koncem roku 2018 cestoval několika způsoby do Řecka do vesnice Manulota, kde pracoval na poli asi 3,5 roku, poté v srpnu 2021 přijel do Athén. Tam si od člověka, kterého znal jen podle jména S., za peníze (5.500 euro) opatřil nový cestovní doklad, který předložil pobytové kontrole v ČR. Víc o této osobě neví, komunikoval s ní přes aplikaci Whatsapp. V ČR je poprvé, nikoho zde nezná, ČR nebyla jeho cílovou zemí, chtěl dojet do Francie nebo do Itálie, nechce zde zůstat a až bude propuštěn, pokusí se dostat do uvedených zemí EU. Pokusí se též znovu spojit s panem S. přes Whatsapp, který s ním již od odletu nekomunikuje, neboť mu měl dát další instrukce, jak má postupovat. Původně chtěl přímou letenku do Francie nebo Itálie, neví, proč mu uvedená osoba nevyhověla. Cestovní doklad jiné osoby si žalobce pořídil, aby se mohl dostat dál do Evropy. O tom, že není oprávněným držitelem předloženého cestovního dokladu, ví, osobu, na jejíž jméno je doklad vystaven, nezná. Žádné kroky k legalizaci svého pobytu neučinil, zastupitelský úřad své země nekontaktoval.
17. Dále žalobce uvedl, že je svobodný, ve vlasti žije celá jeho rodina – rodiče a dvě sestry. Žádný majetek tam nevlastní. U sebe má pouze částku v hodnotě 40 euro, nemá žádný účet s finanční hotovostí. V EU nemá povolen žádný pobyt. V ČR nemá žádné příbuzné, není zde ani osoba, vůči které by bylo ukončení jeho pobytu nepřiměřeným zásahem do rodinného nebo soukromého života, nemá zde žádné ekonomické, sociální, kulturní vazby, pohledávky ani závazky. Nemá v ČR hlášenou žádnou adresu pobytu. Do Řecka se vrátit nechce, do vlasti se vrátit může, ale nechce, neví, co by tam dělal, všechny peníze použil na opatření dokladu a letenky, kvůli tomu byl zastaven i majetek jeho rodičů. To je hlavní důvod, proč se do vlasti nechce vrátit. Nic mu tam však nehrozí, ani na zdraví, ani na životě. Ke shromážděnému spisovému materiálu se vyjádřit nechce, všemu porozuměl a žádné změny nebo doplnění nežadá.
18. Ve správním spisu je též založeno závazné stanovisko Ministerstva vnitra ČR ze dne 3. 9. 2021, ev. č. ZS 52362, podle kterého je vycestování žalobce do vlasti možné, které se opírá o informaci o zemi původu žalobce ze dne 30. 10. 2020.
19. Žalovaná poté vydala dne 3. 9. 2021 též napadené rozhodnutí, kterým rozhodla o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců na dobu 90 dnů.
20. Soud na základě přezkoumání napadeného rozhodnutí a uplatněných žalobních námitek v konfrontaci s obsahem správního spisu dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
21. Podstatou žaloby je jediná žalobní námitka, a to tvrzení žalobce o porušení jeho práva na periodický soudní přezkum doby zajištění, čímž považuje stanovenou dobu zajištění za nepřiměřenou.
22. Soud k tomu předně uvádí, že nepominul skutečnost, že v současnosti probíhá před Ústavním soudem řízení o návrhu NSS na zrušení § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců pro jeho neústavnost. V daném případě však soud neshledal podmínky pro přerušení řízení podle § 48 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť skutkové okolnosti tamní věci se od nyní projednávané věci značně liší. V této věci je totiž předmětem řízení přezkum zákonnosti

prvotního zajištění žalobce. Nejde tedy o obdobnou situaci, v jaké NSS ve věci sp. zn. 8 Azs 26/2018 předložil Ústavnímu soudu návrh na zrušení podle § 95 odst. 2 Ústavy ČR, kdy nebyla věcně posouzena žádost tamního žalobce o *propuštění* ze zajištění podle § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců s ohledem na předčasnost žádosti (návrh NSS je veřejně dostupný na https://www.usoud.cz/projednavane-plenarni-veci?tx_odroom%5Bdetail%5D=3038&cHash=ca939af538ae4a40c178289b140a4d7f). V nyní posuzované věci toto ustanovení nebylo vůbec aplikováno. Z tohoto důvodu je tedy dotčení žalobce na právech za daných okolností pouze hypotetické. Soud dále uvádí, že pokud by přesto řízení ve věci žalobce přerušil, sám by žalobce zbavil urychlené a efektivní soudní ochrany, neboť v současnosti nelze jakkoliv předpokládat, kdy bude ve věci návrhu sp. zn. Pl. ÚS 12/19 Ústavním soudem rozhodnuto, a současně s pravděpodobností blížící se jistotě lze předpokládat, že k tomu nedojde v rámci stanovené doby zajištění žalobce.

23. Samotná doba stanoveného zajištění nezabývá žalobce možností případného dalšího soudního přezkumu, neboť podle § 129a odst. 3 zákona o pobytu cizinců má žalobce možnost požádat po uplynutí 30 dní ode dne právní moci tohoto rozsudku o opětovné posouzení důvodů zajištění s případně navazujícím soudním přezkumem. V každém případě však soud neshledal v nynějším procesním stádiu dotčení žalobce na jeho právu vyplývající mu z čl. 5 odst. 4 Úmluvy, neboť jeho věc soud projednal urychleně v zákonem stanovené lhůtě 7 pracovních dnů za podmínek podle § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců. Soud přitom neshledal nezákonnost zajištění žalobce. Vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě žádné další konkrétní námitky proti svému zajištění neuplatnil a podstatu své argumentace vztahuje pouze k porušení jeho práva zaručeného čl. 5 odst. 4 Úmluvy, neměl soud dalšího podkladu k tomu, aby se mohl věcně a podrobně vyjádřit k obsahu napadeného rozhodnutí či k postupu správního orgánu. Jak již soud uvedl výše, při přezkumu rozhodnutí správního orgánu vychází soud ze skutkového a právního stavu, která tu byl v době rozhodování správního orgánu. Současně, podle odst. 2 uvedeného ustanovení s. ř. s., soud přezkoumává napadené výroky pouze v mezích uplatněných žalobních bodů. V tomto ohledu proto může soud toliko obecně vyslovit, že napadené rozhodnutí splňuje obecné požadavky na přezkoumatelnost odůvodnění, včetně odůvodnění nemožnosti využití mírnějších opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců a odůvodnění možnosti bezpečného návratu žalobce do své vlasti, a bylo vydáno v souladu se zákonem.
24. Otázka stanovení délky zajištění podléhá správnímu uvážení správního orgánu a správní orgán je povinen ji stanovit v rámci zákonem vymezeného rozmezí po zohlednění všech individuálních okolností konkrétního případu. Tím jsou dány meze správního uvážení. Soudní přezkum správního uvážení je pak limitován na posouzení, zda správní orgán nepřekročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo zda je nezneužil a pokud tomu tak není, soud není oprávněn jakkoliv nahrazovat správní úvahu správního orgánu (§ 78 odst. 1 s. ř. s.; k tomu srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu – NSS – ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS). Těmito podmínkám napadené rozhodnutí také zcela jednoznačně vyhovělo, neboť doba zajištění byla stanovena v zákonném rozsahu a žalovaná konkrétní doba zajištění v délce 90 dnů přesvědčivě a podrobně zdůvodnila na str. 8 napadeného rozhodnutí kvalifikovaným odhadem časové náročnosti jednotlivých kroků směřujících k sledovanému účelu zajištění – a to ke správnímu vyhoštění žalobce. Nebyla přitom zjištěna žádná překážka trvalejšího charakteru, která by žalobci zabraňovala žalobce z území členských států vyhostit. Jediná námitka nepřiměřené délky zajištění je tak nedůvodná.

25. S ohledem na skutkové okolnosti věci žalobce však lze též důvodně předpokládat, že k realizaci správního vyhoštění žalobce, pro které je nutno opatřit žalobci náhradní cestovní doklad ve spolupráci s dalšími institucemi a cestovní doklady, dojde v původně stanovené době zajištění, kterou žalovaná odůvodnila, neboť žalobce svou pravou identitu sám doznal a současně nevznikly pochybnosti o jeho skutečné státní příslušnosti. Jinak řečeno, komplikace spojené s nutností dalšího prodlužování doby zajištění budou za daných okolností spíše výjimečné. A naopak, pokud nebude potvrzena totožnost žalobce ze strany zastupitelského úřadu jeho země původu, a nebude mu tak moci být vydán náhradní cestovní doklad, nebude možné splnit účel zajištění a žalobce bude muset být okamžitě ze zajištění propuštěn. Jak již žalovaná uvedla, vyjasnění této otázky očekává v intervalu, který je pro země, jako je země původu žalobce, obvyklá v rozmezí 40 – 60 dnů, tj. před uplynutím stanovené doby zajištění žalobce.
26. Dle soudu žalovaná zjistila skutkový stav věci dostatečně, aby mohla rozhodnout o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Žalobce ostatně ani nenamítal, že by v jeho případě podmínky pro jeho zajištění dány nebyly. Rozhodnutí o zajištění je prvním úkonem v řízení a musí k němu dojít v krátké lhůtě do 48 hodin od omezení cizince na svobodě, nelze proto po správním orgánu očekávat rozsáhlé dokazování. Žalovaná se přitom dostatečně zabývala konkrétními okolnostmi případu žalobce, aby si učinila závěr o zákonnosti jeho zajištění, a tento svůj závěr přezkoumatelným způsobem též odůvodnila.

IV. Závěr a náklady řízení

27. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobní námitku důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
28. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovaná naopak ve věci úspěch měla, avšak žádné náklady řízení nad rámec její úřední činnosti ji nevznikly a žádné náklady řízení ani neuplatňovala, proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. října 2021

Mgr. Darina Michorová
samosoudkyně